

Úvodní stránka>Právní předpisy a judikatura>Vnitrostátní právní předpisy

V oblasti občanskoprávní budou podle práva EU pokračovat probíhající řízení a řízení zahájená před koncem přechodného období. Portál e-Justice bude na základě vzájemné dohody se Spojeným královstvím uchovávat příslušné informace týkající se Spojeného království do konce roku 2024.

Upozorňujeme, že výchozí [en](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Swipe to change

angličtina

Vnitrostátní právní předpisy

Severní Irsko

Tato stránka Vám poskytne informace o právu a právních databázích ve Spojeném království se zvláštním zřetelem k jurisdikci Severního Irska.

Do jazyka, který máte právě nastavený, úřední překlad neexistuje.

Zde je k dispozici strojový překlad. Upozorňujeme, že má pouze orientační charakter. Provozovatel těchto stránek odmítá právní odpovědnost za kvalitu tohoto strojového překladu.

----čeština----bulharštinašpanělštinadánštinaněmčinaestonštinařečtinafrancouzštinachorvatštinaitalštinamoltyština
litevštinamadžarštinamaltštinanizozemštinapolštinaportugalštinarumunštinaslovenštinaslavinštinafinštinašvédština

Prameny práva

Hlavními prameny práva v jurisdikci Severního Irska v rámci Spojeného království jsou:

Primární legislativa ve formě zákonů Parlamentu Spojeného království (Acts of the United Kingdom Parliament) a zákonů Shromáždění Severního Irska (Acts of the Northern Ireland Assembly). Část primární legislativy týkající se Severního Irska je také vytvářena v rámci Královské rady (Sovereign in Council) jako nařízení Královské rady – zákonné předpisy (Orders in Council – statutory instruments)

Právo Evropské unie

Sekundární (neboli podřízená) legislativa ve formě zákonných předpisů a zákonných pravidel Severního Irska (Statutory instruments and statutory rules of Northern Ireland). Další podřízená legislativa může být vydávána ve formě administrativních nařízení (Administrative orders).

Obvyčejové právo vytvořené na základě soudních rozhodnutí.

Druhy právních nástrojů – popis

Primární legislativu, nebo-li **zákony Parlamentu**, vytváří Parlament Spojeného království v Londýně a vztahuje se na celé Spojené království nebo na jeho jednotlivé části. Parlament Spojeného království také schválil přenesení legislativních pravomocí na jednotlivé parlamenty a shromáždění, na jejichž základě mohou tyto parlamenty a shromáždění přijímat primární legislativu upravující omezený okruh témat, která platí v jejich vlastních jurisdikcích. Další primární legislativu může vytvářet panovník na základě svých privilegií v různých formách jako jsou např. nařízení rady, vyhlášky, královské výnosy, královské pokyny, nařízení a královské patenty (Orders in Council, proclamations, royal warrants, royal instructions, regulations, letters patent).

Sekundární legislativa je tvořena v rámci pravomocí svěřených ze zákona Její Výsosti v radě (Her Majesty in Council), ministrům, ministerstvům, severoirské vládě, nebo jiným orgánům a osobám. Tato **legislativa** se nazývá **delegovaná nebo sekundární**, a zákon, který dané pravomoci uděluje, se nazývá zmocňovací nebo opravní nebo také „nadřazený“ zákon. Sekundární legislativa může mít nejrůznější názvy (např. nařízení Rady, předpisy nebo pravidla), jimž se souhrnně říká „zákonné předpisy“ nebo „zákonná pravidla“.

V Severním Irsku legislativa zahrnuje zákony nebo normativní právní akty, které mohou být zákony Parlamentu Spojeného království, Parlamentu Severního Irska (Northern Ireland Parliament) (1921-1972) nebo Shromáždění Severního Irska v Belfastu. V některých letech byla přenesená státní moc v Severním Irsku pozastavena a mnoho legislativy bylo obsaženo v nařízeních rady, která technicky vzato představují sekundární legislativu, jsou však využívány jako primární legislativa. Legislativa v Severním Irsku dále zahrnuje zákonná pravidla – sekundární nebo podřízená legislativa – vzniklá na základě zákona Parlamentu Spojeného království, nařízení rady nebo zákona Shromáždění Severního Irska.

Pravomoc uzavírat **mezinárodní smlouvy** jménem Spojeného království má Koruna, tedy panovník na základě královské výsady, který jedná na radu vlády Spojeného království. Při uzavírání smluv nehraje parlament Spojeného království žádnou formální roli, pokud ale smlouva vyžaduje změnu legislativy nebo poskytnutí prostředků z veřejného rozpočtu, hlasuje o této otázce parlament běžným způsobem. Pro implementaci všech smluv o Evropské unii ve Spojeném království je zapotřebí jejich uzákonění, a proto musí projít parlamentním přezkoumáním. Dne 11. listopadu 2010 vstoupily v platnost články 20–25 zákona o ústavní reformě a správě z roku 2010, podle kterých není možné ratifikovat smlouvu, jestliže a) státní ministr v prvním stupni nepředložil kopii smlouvy Parlamentu, b) smlouva nebyla zveřejněna a c) neuplynulo období 21 zasedacích dní bez toho, že by některá z komor parlamentu rozhodla o tom, že bv smlouva být ratifikována neměla.

Hierarchie právních norem

V případě rozporů mezi jednotlivými prameny práva jsou hlavním místem pro jejich řešení soudy. Soudy mohou rozhodovat i spory ohledně výkladu právních předpisů. Vzhledem ke skutečnosti, že Spojené království nemá žádnou „psanou ústavu“, není možné zákon schválený parlamentem napadnout u soudu proto, že je „neústavní“. **Podle ústavní doktríny „parlamentní suverenity“** je nejvyšším zákonodárným orgánem parlament Spojeného království v tom smyslu, že může vydat a zrušit jakýkoliv zákon a že platnost zákona schváleného parlamentem nemůže zrušit nebo zpochybnit žádný jiný orgán.

Doktrína parlamentní suverenity je ale zužena členstvím Spojeného království v Evropské unii. Na základě zákona o Evropských společenstvích z r. 1972 (European Communities Act 1972) tvoří právo Evropské unie součást právního řádu Severního Irska. Domácí legislativa tedy musí být vykládána tak, aby v neivvyšší možné míře odpovídala právu Unie.

Zákon o lidských právech z r. 1998 (Human Rights Act 1998), který do právního řádu Spojeného království včlenil Evropskou úmluvu o lidských právech, uděluje soudům další pravomoc vyjádřit pochybnost o zákonech schválených parlamentem. V největším možném rozsahu je nutné vykládat legislativu tak, aby byla slučitelná s právy uvedenými v Úmluvě.

Ve vývoji právního řádu hrají důležitou roli **rozhodnutí soudů**, a to zejména odvolacích soudů. Nejsou jen autoritativními nálezy ve věci výkladu legislativy, ale tvoří zároveň **základ obyčejového práva**, které je odvozeno z předchozích soudních rozhodnutí (neboli z precedenčního práva). Obecnou zásadou je, že soudy jsou vázány předchozími rozhodnutími vyšších soudů. V případě práva Evropské unie je nejvyšší autoritou Evropský soudní dvůr. Právní lordi (Law Lords) ve Sněmovně lordů vykonávali funkci Nejvyššího soudu Spojeného království, byli nicméně nahrazeni novým Nejvyšším soudem (Supreme Court), který vznikl 1. října 2009. Stávající právní lordi se stali prvními soudci Nejvyššího soudu (Justices of the Supreme Court) a vrchní právní lord (Senior Law Lord) se stal jeho předsedou (President).

Institucionální rámec

Instituce, které přijímají právní normy a proces rozhodování

Primární legislativu vytváří **parlament Spojeného království** se sídlem v Londýně. Dříve než se **legislativní návrh** (známý jako „Bill“) stane zákonem schváleným parlamentem, musí jej schválit obě komory parlamentu: Dolní sněmovna (House of Commons) a Sněmovna lordů (House of Lords). V obou sněmovnách prochází těmito fázemi projednávání:

První čtení (formální představení návrhu zákona bez rozpravy)

Druhé čtení (obecná rozprava)

Projednání ve výborech (podrobné přezkoumání, rozprava a pozměňovací návrhy. V Dolní sněmovně tato fáze jednání obecně probíhá ve Výboru pro návrhy zákonů týkajících se věcí veřejných.

Opětovné předložení návrhu zákona (možnost pro další pozměňovací návrhy)

Třetí čtení (poslední možnost pro rozpravu; pozměňovací návrhy jsou možné ve Sněmovně lordů)

Jakmile návrh zákona projde oběma komorami parlamentu, vrací se do první sněmovny (kde byl iniciován), aby byly zváženy pozměňovací návrhy druhé sněmovny.

Na konečném znění se musí shodnout obě komory parlamentu. Před dosažením shody ohledně každého slova v návrhu zákona může mezi oběma sněmovnami proběhnout několik kol výměn názorů. Jakmile je dosaženo shody, může být návrh zákona předložen ke královskému souhlasu.

Ve **Shromáždění Severního Irska** probíhá podobný proces (zahrnující představení návrhu zákona, rozpravu a hlasování), ačkoli Shromáždění s přenesenými pravomocemi má pouze jednu komoru. Ministři, výbory a jednotliví poslanci mohou vypracovat návrh zákona a předložit jej předsedovi Shromáždění k projednání Shromážděním. Je-li předseda přesvědčen, že návrhy spadají do pravomoci Shromáždění, je návrh zákona představen a projednán ve sněmovně. Poté je předán příslušnému výboru k přezkoumání. Výbor podá Shromáždění zprávu umožňující poslancům návrh zákona podrobně zvážit a navrhnout změny a dodatky. Návrh zákona je poté Shromážděním dále projednán a proběhne závěrečné hlasování.

Jakmile návrh zákona projde všemi parlamentními fázemi v parlamentu Spojeného království nebo Shromáždění Severního Irska, je zaslán panovníci ke královskému souhlasu, po němž se stává **zákonem**.

Primární legislativu lze obecně **pozměňovat nebo rušit** pouze novou primární legislativou. Existují ovšem výjimky, podle nichž je možné zákony měnit nebo zrušit zákonným předpisem – a to v případě, že provádějí závazky EU nebo jsou součástí legislativní reformy, která zmenšuje nebo eliminuje regulační zatížení. Tato nařízení musí být ale před svým vydáním schválena souhlasným usnesením obou komor parlamentu.

Primární legislativa vstupuje v platnost (nabývá účinnosti) v souladu s **ustanoveními o počátku platnosti**, která jsou uvedena v zákoně nebo opatření. Zákon nebo opatření může stanovit konkrétní datum, kdy nabude účinnosti. Může to být bezprostředně s královským souhlasem, určité konkrétní datum (obecně nejméně dva měsíce po udělení královského souhlasu) nebo datum určené ministrem nebo ministerstvem tím, že vydá příslušné nařízení o nabytí platnosti (zákonný předpis). Pro různá ustanovení zákona mohou být určena různá data.

Datum, kdy nabude účinnosti sekundární legislativa, je obecně stanoveno v daném předpisu. Jen výjimečně může nabytí účinnosti okamžikem zveřejnění v úředním věstníku (London nebo Belfast Gazzete).

Právní databáze

K dispozici je řada právních databází.

Webová stránka o právních předpisech Spojeného království obsahuje plné znění **veškeré primární legislativy** přijaté Parlamentem Spojeného království, Skotským parlamentem, Shromážděním Severního Irska a Národním shromážděním Walesu spolu s veškerou sekundární legislativou platnou pro Spojené království jako celek nebo jeho části. Přístup k těmto informacím je zdarma.

Revidované primární právní předpisy od roku 1235 do současnosti, které se týkají všech částí Spojeného království, lze vyhledat v databázi zákonů

[Internetové stránky o právních předpisech Spojeného království](#).

Související internetové odkazy

[Internetové stránky o právních předpisech Spojeného království](#)

Poslední aktualizace: 28/08/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.